

Bendrasis Teismas iš esmės atmetė „Google“ pareikštą ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kuriuo konstatuota, kad įmonė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi, pirmenybę teikdama savo kainų palyginimo paslaugai prieš konkurentų kainų palyginimo paslaugas

Bendrasis Teismas patvirtino „Google“ skirtą 2,42 mlrd. EUR baudą

2017 m. birželio 27 d. sprendimu Komisija konstatavo, kad bendrovė „Google“ trylikoje Europos ekonominės erdvės šalių¹ piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi interneto bendrosios paieškos rinkoje, nes teikė pirmenybę savo specializuotos paieškos paslaugai – kainų palyginimo paslaugai – prieš konkurentų kainų palyginimo paslaugas. Pirma, Komisija nusprendė, kad „Google“ bendrojoje paieškos sistemoje gauti produktų paieškos rezultatai, kurie buvo pačios „Google“ kainų palyginimo paslaugos rezultatai, buvo išdėstomi ir pateikiami patraukliau nei konkurentų kainų palyginimo paslaugų rezultatai. Antra, pastarieji, kurie buvo rodomi kaip paprasti bendrieji rezultatai (pateikti mėlynų nuorodų forma), skirtingai nei „Google“ kainų palyginimo paslaugos rezultatai, dėl koregavimo algoritmų „Google“ bendrosios paieškos rezultatų puslapiuose atsidurdavo blogesnėje padėtyje.

Už šį pažeidimą Komisija skyrė „Google“ 2 424 495 000 EUR baudą, iš kurios 523 518 000 EUR – solidariai su jos patronuojančiąja bendrove „Alphabet“.

„Google“ ir „Alphabet“ apskundė Komisijos sprendimą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.

Šios dienos sprendimu Bendrasis Teismas **iš esmės atmetė abiejų bendrovių ieškinį ir patvirtino Komisijos skirtą baudą.**

1. Bendrasis Teismas pripažino ginčijamų veiksmų antikonkurencinį pobūdį

Visų pirma, Bendrasis Teismas nusprendė, kad vien tik įmonės dominuojanti padėtis, net jei ši įmonė yra tokio dydžio kaip „Google“, nereiškia, kad tą įmonę galima kažkuo apkaltinti, net jeigu ji ketina plėsti veiklą į gretimą rinką. Vis dėlto Bendrasis Teismas konstatavo, kad **naudodamasi palankesniu rezultatų pateikimu ir išdėstymu savo bendrųjų rezultatų puslapiuose ir, pasitelkusi reitingavimo algoritmus, šiuose puslapiuose perkeldama į blogesnę vietą konkurentų kainų palyginimo paslaugas, „Google“ teikė pirmenybę savo kainų palyginimo paslaugai ir taip nesilaikė pranašumais grindžiamos konkurencijos principo.** Dėl trijų konkrečių aplinkybių, t. y. i) bendros „Google“ paieškos sistemos generuojamo srauto svarbos kainų palyginimo paslaugoms, ii) naudotojų, kurie paprastai sutelkia dėmesį į pirmuosius rezultatus, elgesio ir iii) didelės „nukreipto“ srauto dalies ir praktiškai jo nepakeičiamumo kainų palyginimo paslaugų sraute, ginčijami veiksmai galėjo susilpninti konkurenciją rinkoje.

Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad, atsižvelgiant į bendrosios „Google“ paieškos sistemos, sukurtos taip, kad rodytų viso įmanomo paieškos turinio rezultatus, universalų tikslą, vienos rūšies specializuotų rezultatų, t. y. jos pačios rezultatų, propagavimas „Google“ paieškos rezultatų puslapiuose nėra normalus dalykas. Bendroji paieškos sistema iš esmės yra atvira infrastruktūra,

¹ Belgija, Čekijos Respublika, Danija, Vokietija, Ispanija, Prancūzija, Italija, Nyderlandai, Austrija, Lenkija, Švedija, Jungtinė Karalystė ir Norvegija.

kurios tikslas ir vertė yra jos gebėjimas būti atvirai rezultatams, gaunamiems iš išorės, t. y. trečiųjų šalių šaltinių, ir rodyti šiuos šaltinius, kurie šią sistemą praturtina ir ją padaro patikimą.

Toliau Bendrasis Teismas manė, kad ši byla susijusi su sąlygomis, kuriomis „Google“ teikia bendrosios paieškos paslaugą, suteikdama konkurentų kainų palyginimo paslaugoms galimybę patekti į bendrųjų rezultatų puslapius. Šiuo klausimu jis nurodė, kad bendrasis rezultatų puslapis turi ypatybių, dėl kurių jis praktiškai tampa esmine paslauga, nes šiuo metu nėra jokio faktinio ar potencialaus pakaitalo, kuris jį galėtų pakeisti rinkoje ekonomiškai perspektyviu būdu. Vis dėlto Bendrasis Teismas patvirtino, kad nebūtinai bet kokie veiksmai, susiję su prieiga prie tokios paslaugos, turi būtų vertinami atsižvelgiant į sąlygas, taikytinas atsisakymui suteikti prieigą, kurios buvo įtvirtintos Sprendime *Bronner*² (šiuo sprendimu „Google“ rėmėsi siekdama pagrįsti savo argumentus). Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijami veiksmai grindžiami ne atsisakymu suteikti prieigą, o „Google“ taikomu skirtingu vertinimu, pirmenybę teikiant savo kainų palyginimo paslaugai, todėl minėtas sprendimas šioje byloje yra netaikytinas.

Galiausiai Bendrasis Teismas konstatavo, kad „Google“ taikomas skirtingas požiūris priklauso nuo rezultatų kilmės, t. y. nuo to, ar rezultatai gaunami taikant jos pačios kainų palyginimo paslaugas, ar konkurentų kainų palyginimo paslaugas. Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad iš tikrųjų **„Google“ teikė pirmenybę savo kainų palyginimo paslaugoms prieš konkurentų kainų palyginimo paslaugas, o ne geriausiam rezultatui.** Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad net jei konkurentų kainų palyginimo paslaugų rezultatai būtų reikšmingesni, jie niekada negalėtų būti vertinami panašiai kaip „Google“ kainų palyginimo paslaugos rezultatai, kiek tai susiję su jų išdėstymu ir pateikimu. Žinoma, „Google“ leido konkurentų kainų palyginimo paslaugoms pagerinti jų rezultatų rodymo kokybę, už tam tikrą mokestį rodydama rezultatus jos „dėžutėse“, bet Bendrasis Teismas konstatavo, kad tokia paslauga buvo suteikta su sąlyga, jog kainų palyginimo paslaugos konkurentai pakeis savo verslo modelį ir atsisakys būti tiesioginiais „Google“ konkurentais bei taps jos klientais.

II. Komisija teisingai nustatė neigiamą poveikį konkurencijai

Bendrasis Teismas atmetė „Google“ argumentus, kuriais ji siekė užginčyti ginčijamo sprendimo dalis, susijusias su **ginčijamų veiksmų poveikiu srautui.** Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pabrėžė, kad šiais argumentais atsižvelgiama tik į „Google“ kainų palyginimo paslaugos rezultatų rodymo poveikį, tačiau neatsižvelgiama į prastą konkurentų kainų palyginimo paslaugų rezultatų išdėstymą bendruosiuose rezultatuose. **Komisija ginčijo bendrą šių dviejų aspektų poveikį,** remdamasi daugeliu elementų, be kita ko, konkrečiais srauto duomenimis ir sąsaja tarp rezultato matomumo ir srauto į svetainę, iš kurios šis rezultatas gautas, siekdama įrodyti ryšį tarp „Google“ veiksmų ir bendro srauto iš bendrųjų rezultatų puslapių į konkurentų kainų palyginimo paslaugas sumažėjimo bei srauto į jos pačios kainų palyginimo paslaugą reikšmingo padidėjimo.

Dėl **ginčijamų veiksmų poveikio konkurencijai** Bendrasis Teismas priminė, kad piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi atsiranda tuomet, kai dominuojančią padėtį užimanti įmonė, pasitelkdama priemones, kurios skiriasi nuo įprastos konkurencijos priemonių, sudaro kliūčių išlaikyti konkurenciją ar ją plėtoti, ir tai galima nustatyti vien tik įrodžius, kad jos elgesys gali riboti konkurenciją. Komisija, nors ir turėjo išanalizuoti visas reikšmingas aplinkybes, įskaitant „Google“ argumentus dėl realių rinkų pokyčių, neprivalėjo nustatyti faktinio išstūmimo iš rinkų poveikio. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas konstatavo, kad, šiuo atveju įvertinusi faktinį nagrinėjamų veiksmų poveikį kainų palyginimo paslaugų srautui, gautam iš bendrųjų „Google“ rezultatų puslapių, Komisija pakankamai pagrįstai įrodė, jog šis srautas sudaro didelę jų bendro srauto dalį, kad šios dalies negalima veiksmingai pakeisti kitais srauto šaltiniais, pavyzdžiui, reklamomis (*AdWords*) ar mobiliosiomis programomis, ir kad dėl to kainų palyginimo paslaugos gali išnykti, sumažėti inovacijų jų rinkoje, o vartotojai gali turėti mažesnę pasirinkimą, o tai rodo konkurencijos susilpninimą.

Bendrasis Teismas taip pat atmetė „Google“ argumentą, kad konkurencija kainų palyginimo paslaugų rinkoje buvo didelė dėl **prekybos platformų** buvimo šioje rinkoje. Bendrasis Teismas

² 1998 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bronner* ([C-7/97](#)), taip pat žr. Pranešimą spaudai [72/98](#).

patvirtino Komisijos analizę, pagal kurią **šios platformos nėra toje pačioje rinkoje**. Nors abiejų kategorijų svetainės turi produktų paieškos funkcijas, jos veikia skirtingomis sąlygomis, o naudotojai, nesvarbu, ar jie yra interneto naudotojai ar internete prekiaujantys pardavėjai, jas naudoja ne tuo pačiu tikslu, o prireikus tik papildomai. Taigi Bendrasis Teismas pritarė Komisijai, kad prekybos platformų konkurencinis spaudimas „Google“ yra silpnas. Jis nurodė, kad nors prekybos platformos buvo toje pačioje rinkoje kaip ir kainų palyginimo paslaugos, nustatyto antikoncepcinio poveikio pakako, kad „Google“ veiksmai būtų pripažinti piktnaudžiavimu, nes visose atitinkamose šalyse buvo paveikta pakankamai reikšminga šios rinkos dalis, t. y. kainų palyginimo paslaugų dalis. Taigi Bendrasis Teismas **patvirtino Komisijos atliktą specializuotos kainų palyginimo paslaugų paieškos rinkos analizę**.

Kita vertus, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija neįrodė, jog „Google“ veiksmai turėjo antikoncepcinį poveikį (net ir galimą) **bendrosios paieškos rinkai**, todėl panaikino išvadą dėl pažeidimo padarymo tik šios rinkos atžvilgiu.

III. Bendrasis Teismas atmetė galimas objektyvias „Google“ veiksmus pateisinančias priežastis

Siekdama užginčyti savo veiksmų piktnaudžiaujamąjį pobūdį „Google“ rėmėsi, pirma, tariamai konkurenciją skatinančiomis jos veiksmų ypatybėmis, kiek jie pagerino „Google“ paieškos paslaugų kokybę ir kompensavo su ginčijamais veiksmais susijusį išstūmimo iš rinkos efektą, ir, antra, techniniais apribojimais, dėl kurių „Google“ negalėjo užtikrinti vienodo požiūrio, kurio siekia Komisija.

Bendrasis Teismas atmetė šiuos argumentus. Jis nusprendė, kad, pirma, nors bendrųjų rezultatų reitingavimo algoritmai arba „Google“ produktų specializuotų rezultatų išdėstymo ir pateikimo kriterijai savaime gali reikšti konkurenciją skatinančius jos paslaugos pagerinimus, ši aplinkybė nepateisina ginčijamų veiksmų, t. y. skirtingo požiūrio į „Google“ kainų palyginimo paslaugą ir konkurentų kainų palyginimo paslaugas. Antra, Bendrasis Teismas nusprendė, kad **„Google“ neįrodė jokio su šiais veiksmais susijusio veiksmingumo padidėjimo, kuris kompensuotų neigiamas šių veiksmų pasekmes konkurencijai**.

IV. Bendrasis Teismas iš naujo įvertino pažeidimą ir patvirtino baudos dydį

Galiausiai Bendrasis Teismas atmetė „Google“ argumentus, kad jai neturėtų būti skirta jokios baudos. Visų pirma, nei tai, kad šiuos veiksmus Komisija, atsižvelgdama į konkurencijos taisykles, analizavo pirmą kartą, nei tai, kad viename procedūros etape Komisija galėjo nurodyti, jog ji negali priimti tam tikrų savo praktikos pakeitimų „Google“ atžvilgiu, arba kad ji sutiko mėginti išspręsti šį atvejį „Google“ prisiimant įsipareigojimą, neužkirto kelio skirti šiai įmonei baudą.

Be to, tinkamai įvertinęs faktines aplinkybes, kad nustatytų baudos dydį, Bendrasis Teismas konstatavo, kad, pirma, dalinis ginčijamo sprendimo panaikinimas, kiek tai susiję tik su bendrosios paieškos rinka, nedaro įtakos baudos dydžiui, nes nustatydama bazinį baudos dydį Komisija neatsižvelgė į pardavimų šioje rinkoje vertę. Antra, Bendrasis Teismas pabrėžė ypač sunkų pažeidimo pobūdį ir, nors ir atsižvelgė į tai, kad bendrojoje paieškos rinkoje piktnaudžiavimo nebuvo įrodyta, taip pat atsižvelgė į tai, kad nagrinėjami veiksmai buvo daromi tyčia, o ne dėl neatsargumo. Užbaigęs savo analizę Bendrasis Teismas nusprendė, kad **„Google“ skirtos piniginės baudos dydis turi būti patvirtintas**.

PASTABA: Apeliacinis skundas tik teisės klausimais dėl Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties gali būti paduotas Teisingumo Teismui per du mėnesius ir dešimt dienų nuo tokio sprendimo ar nutarties įteikimo dienos.

PASTABA: Ieškiniu dėl panaikinimo siekiama panaikinti Sąjungos teisei prieštaraujančius Sąjungos institucijų teisės aktus. Tam tikromis sąlygomis valstybės narės, Sąjungos institucijos ir asmenys Teisingumo Teisme arba Bendrajame Teisme gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Jeigu ieškinys pagrįstas, teisės aktas panaikinamas. Atitinkama institucija turi užpildyti teisės spragą, kuri gali atsirasti panaikinus teisės aktą.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127